

[Boligministeren.]

blemer, der berører alle borgere i dette land på en alvorlig måde.

Jeg må dybt beklage, at det gik anderledes, og jeg må også udtrykke min absolutte skuffelse over årsagen til, at det gik på denne måde.

Sidste fase af arbejdet med boliglovgivningen blev jo helt klart præget af partitaktiske spekulationer fra VKR, og de boligpolitiske synspunkter blev lagt på hylden. Jeg må ikke mindst beklage, at det ikke lykkedes de positive kræfter hos de konservative at få overtaget; jeg ved, at de er lige så skuffede, som jeg er, over udgangen.

Jeg vil også give udtryk for beklagelse over, at det, som jeg fornemmede var tonen i det radikale landsmøde om et bedre samarbejde med socialdemokratiet, ikke kunne lykkes i disse forhandlinger.

Det skulle altså ikke være sådan, at det blev en bred løsning, men derfor behøver løsningen jo ikke at være en dårlig løsning, og jeg vil da også understrege, at det, der nu er opnået enighed om, er en boligløsning, der er socialt retfærdig, og som jeg også tror vil vise sig fremover at blive en langvarig og en langsigtet boligløsning.

Men altså en tak til forhandlerne og til ordførerne.

Til hr. Svend Jakobsen har jeg ikke mange bemærkninger ud over, at jeg er enig med hr. Svend Jakobsen i gennemgangen af handlingsforløbet og i de problemer, som hr. Svend Jakobsen har ridset op.

I spørgsmålet om eventuelle dispensationer, som også blev omtalt af hr. Svend Jakobsen, vedrørende momsrefusionen og forholdet 9. marts, er jeg enig og skal komme nærmere ind på det i svaret til hr. Bendix.

Hr. Bendix startede med at spørge, hvem der havde glæde af situationen. Man kunne jo spørge hr. Bendix, hvem der havde svaret for situationen, hvem der havde skylden for, at det gik sådan, og det er vel nok en ret afgørende ting.

Må jeg til de øvrige problemer, som hr. Bendix var inde på, sige, at jeg i 15 mands udvalget klart gav udtryk for viljen til at se på de frie områder og se på, om de pågældende bestemmelser i ejer-lejerskitsen skulle gælde i de frie områder. Denne positive indstilling til dette problem er stadig væk socialdemokratiets holdning. Der er stadig væk

mulighed for, at vi kan snakke om dette spørgsmål.

Når hr. Bendix beklager sig over, at man ikke kunne komme videre i forhandlingerne om det konservative 10 punkts program, må jeg indrømme, at jeg forstår det ikke. Inden dette 10 punkts program blev lagt på bordet, blev der fremlagt et 3 punkts program, som man først og fremmest skulle give tilslutning til, og da der var visse punkter i dette program, som blokerede videre forhandlinger — og jeg havde indtryk af bevidst blokerede videre forhandlinger — blev der ingen reelle muligheder for en forhandling om det konservative 3 punkts program; dertil havde man bundet sig for meget til det taktiske spil, som hr. Hilmar Baunsgaard lagde op til i udvalget.

Hr. Bendix rejste spørgsmålet om skæringsdatoen 9. marts og mulighederne vedrørende momsrefusionen og mulighederne for at blødgøre datoen. Jeg tror, jeg har orienteret boligudvalget om de muligheder, der var, og om de vanskeligheder, de forskellige muligheder indebar; skulle man gå til at dispensere ud fra byggetilladelser, enten de var ansøgte, eller de var udstedte og ikke anvendte, ville det dreje sig om et beløb på op imod 600 mill. kr. i provenutab.

Tanken om den kontraktlige forpligtelse, som vi også havde en grundig drøftelse af i boligudvalget, tror jeg alle — det indtryk fik jeg i hvert fald — veg tilbage for på grund af manglende kontrol med denne kontrakts indgåen og den dato, der her var tale om. Jeg mener, der har været dybtgående diskussioner om disse ting og også de nødvendige svar fra boligministeriets side på spørgsmålene.

Der var også spørgsmålet om, hvorvidt den 9. marts skulle ændres til en senere dato, men da hovedparten af kommunerne havde foretaget en kontrol af, hvad der var sket den 9. marts, ville man ved at rykke datoen sætte disse kommuner i en uholdbar situation, idet der ikke var nogen mulighed for at kontrollere en anden dato end den, der var angivet i lovforslaget ved fremsættelsen.

I spørgsmålet om de bristede forudsætninger, som visse af borgerne mener der er tale om, når man pludselig ændrer momsrefusionen og dermed tager 16.500 kr. ud af et almindeligt parcelhus i refusion fra staten,